

ning dertil, og jeg skal gjøre mig Umage for at gjøre det saa kort som muligt, saameget mere, som jeg er overbevist om, at Sagen ikke vil blive fort tilende i denne Session; thi det Haab, som er udtalt af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgfreds (H. M. Petersen) om, at samtlige Ændringsforslag skulde blive forkastede, vil dog neppe blive opfyldt. Med Hensyn til de to første Paragrapher i Lovforslaget vil jeg da sige, at jeg har tilladt mig saa omtrent at vende dem om. Medens nemlig § 1 opstiller de ældre Hegnsmaal og siger, at disse ogsaa for Effertiden skulde ansees for lovlige, og § 2 siger, at ogsaa Hegn af anden Bessaffenhed skulde agtes for lovlige, saa har jeg meent, at Nutiden ikke burde være mindre dristig end Fortiden; men ligesom den ældre Forordning siger: „De og de Maal opstilles nu som de, der skulde ansees for de rette“, saaledes maa Nutiden med samme Ret kunne opstille de Maal, som efter nyere Erfaringer ere erkjendte for at være tidshvarende, og det er det, jeg har tilfigtet at gjøre i min første Paragraph. Men anden Paragraph udtaler i Grunden den samme Tanke, som gaaer igjennem det fremlagte Lovforslag, nemlig, at, hvor der findes Hegn af større Udstrækning, skulde Bestemmelserne i § 1 ikke kunne benyttes som en Ret til at faae disse Hegn indskrænkede, saafremt der ellers ikke er Noget at udsætte paa deres øvrige Lovlighed. — Jeg skal nu gaae over til § 3 og skal da blot omtale den, som det forekommer mig, noget mislige Bestemmelse, der indeholdes der, nemlig, at en Forpagter eller Leier skal ved nyt Hegns Opførelse i Forening med Eieren bære en Deel af Omkostningerne. Jeg troer, at dette vilde være Uret mod Forpagteren eller Leieren, og at nyt Hegns Opførelse ubetinget maa paahvile Eieren, undtagen hvor en indgaaet Contract bestemmer anderledes, medens Hegns Udvidelse og Vedligeholdelse ligesaa ubetinget maa paahvile Brugerens. Jeg har ligesom med Hensyn til § 3 meent, at det ikke er rigtigt, naar der nu gives en ny Hegnslov, at bestemme, at den Undtagelse, som findes i Forordning af 29de October 1794 og gjentages i Forordning af 9de Juli 1817, skal bibeholdes, da vi jo nu kjende Hegn, der saa

at sige ikke optage nogen Mads, og Grunden til den ældre Bestemmelse altsaa ikke mere er tilstede. — De af mig foreslaaede §§ 4, 5 og 6 skal jeg ikke videre udtale mig om. — Jeg kommer nu til min § 7, som jo ogsaa er Udstaets § 7, hvori jeg savner adskillige Bestemmelser. Det er jo allerede blevet omtalt, at Grønsvær er af stor Vigtighed for at faae en ordentlig Jordvold, og for nu at stikke den, hvem nyt Hegns Opførelse paahviler, denne Grønsvær har jeg foreslaaet, at den Hegnspligtige skal være berettiget til at tage den fornødne Grønsvær saa langt ud fra Volden, som denne skal være høj; men dette er naturligvis kun tilladt i dette enkelte Tilfælde, og saasnart Hegnet er opført, strækker hans Rettighed sig ikke udenfor Hegnsgrøften. Jeg savner ligeledes i denne Paragraph en Bestemmelse om det Tidspunkt, inden hvilket Hegnsarbejdet bør være udført. En saadan Bestemmelse findes i den ældre Hegnsforordning, og jeg har under Hensyn til de forandrede Forhold optaget den Bestemmelse, at den regelmæssige Hegnsvedligeholdelse bør om muligt være tilendebragt inden Midten af April Maaned. Jeg kommer nu til § 8. I denne Paragraph savner jeg en Bestemmelse om den Høide, som et levende Hegn bør have. Jeg troer, det er af Vigtighed, at der findes en saadan Bestemmelse, og jeg har da valgt 5 1/2 Alen, ikke fra Jordvoldens Overflade, men fra Jordfladen, det vil altsaa sige 3 1/2 Alen over Grøstevolden. Ettersom det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgfreds (Raben) meente, at der burde være en Bestemmelse med Hensyn til høistammende Træer, som kunde være til Skade ikke alene for Naboens Jord, men ogsaa for den Hegnspligtiges Hegn, navnlig naar de staae saa nær ved dette, at deres Rodder ere i Veien for Hegnsarbejdet, saaledes har jeg ogsaa meent, at der burde være en Bestemmelse, som kunde bevirke, at saadanne Træer holdes indenfor deres rette Begrænsning. — § 9, som jeg ved første Behandling omtalte, forekommer mig at staae i den største Modstrid med det 3die Stykke i § 8, og det er en Rettelse i den Henseende, jeg har tilladt mig at foreslaae under Nr. 11. Jeg troer nemlig, at det